

Közösségi alkalmaink a héten

| | |
|----------|---|
| Hétfő: | 17:30 Csemő felnőtt katekumenek |
| | 19:00 Fiatal házások |
| Kedd: | 15:00 Szent László fiúkör |
| Szerda: | 18:30 Felnőtt katekézis |
| Péntek: | 15:00 Szent Teréz lánykör |
| | 18:00 Gimnazista-egyetemista ifjúsági csoport |
| Szombat: | 9:30 Ministráns foglalkozás |

Hirdetések

1. Most vasárnap a fél 10-es mise keretében lesz egyházközségünkben az elsőáldozás. Imádkozzunk az elsőáldozásra készülőkért, hogy Isten kegyelme készítse elő őket az Oltáriszentség buzgó vételére. Vegyünk részt minél nagyobb számban ezen a szentmisén.
2. Mostantól kezdve a miseigazolványokat a fél 10-es mise végén Sági Anikó néninél, Juhász Zoltán és Turai Dénes bácsiknál lehet lepecsételtetni. Kérjük a diákokat, hogy várják meg, amíg az atyák és a ministránsok kivonulnak a szentélyből, és csak azután induljanak pecsételtetni a miseigazolványukat. A kosarat már ne keressék!
3. Október 18-án lesz Szent Lukács evangélista ünnepe.
4. Szombaton egyházmegyei Caritas összefogó lesz. Kérjük a testvéreket, hogy akik egy tál süteményt tudnak sütni, hozzák a közösségi házba szombat reggel.
5. Jövő vasárnap missziós vasárnap lesz.

TANÍTVÁNY

A CEGLÉDI, A CSEMŐI ÉS A NYÁRSAPÁTI KATOLIKUSOK HETI
ÉRTESÍTŐJE

2019. október 13. XII. évf. 32. szám

CEGLÉDI RÓMAI KATOLIKUS PLÉBÁNIA

2700 Cegléd, Kossuth L. tér 3. +36-53-311-144

<http://www.cegledplebania.hu>

szecsodi.peter@vaciegyhazmegye.hu

ÉVKÖZI 28. VASÁRNAP - ELSŐÁLDOZÁS

Az egyik, amikor észrevette, hogy meggyógyult, visszament, hangos szóval dicsőítette Istent, arca borult Jézus lába előtt, és hálát adott neki. (Lk 17, 15-16)

Egy tisztí iskolás jött a tábori lelkész irodájába. Sokáig szabadon hullott a könnye. –„Uram – szólalt meg nagy sokára–, segítenie kell rajtam! A feleségem beadta a válópert. Az ügyvédje épp most küldte el nekem aláírni a papírokat. Nem tudom tartani a tisztí iskola munkarendjét sem! Még csak a hadseregben sem szeretnék megmaradni! Kérem, segítsen rajtam!” – „Tudom, hogyan lehet megoldani a problémáját – válaszolt a lelkész. Térdeljen le, és köszönje meg Istennek, hogy válni akar a felesége!” A fiatalember azt hitte, hogy szórakozik a lelkész. Ő azonban teljesen komoly maradt, és látva a szenvedő férj értetlenségét, elkezdte áttanulmányozni vele a Szentírást. Különösen a következő ígeréseket emelte ki: „Adjatok hálát mindig mindenért Urunk, Jézus Krisztus nevében az Istennek, az Atyának.” (Ef 5, 20) És: „Akik Istent szeretik, azoknak minden javukra válik.” (Róm 8, 28) A végén a fiatalember elhatározta, hogy megpróbálkozik hálát adni azért, amin az Isten most keresztülvezeti. Utána pedig elbúcsúzott a lelkésztől.

Mikor az egységhez visszatért, a férfi annyira össze volt törve, hogy szabadságot adtak neki. Visszafeküdt az ágyába, és csak feküdt egész nap, újra és újra hálát adva Istennek a helyzetéért, még ha azt nem is értette miért történik az vele, és milyen célja lehet azzal az Istennek. Végig, egész napon át azt ismételte. És másnap is, reggeltől estig. Épp vacsorázott, amikor telefonhoz hívták. Mikor felemelte a kagylót, a vonal másik végén sírt valaki: „Drágám, meg tudsz nekem valaha is bocsátani? Nem akarok elválni!”

A mai vasárnap bibliai történetei buzdítanak, hogy tanuljunk meg hálás szívvel járni: ismerjük fel, hogy Isten folyton megajándékoz minket, és ezért adjunk szüntelenül hálát. Az előbbi történet pedig arra mutat rá, hogy nehéz helyzetekben, számunkra érthetetlen negatív történések közepette is folytassuk a hálaadást. Ez a hálaadás értelemszerűen nem abból fakad, hogy örülünk annak, amit elszenvedünk. Sokkal inkább ez egy hitben elővételezett lelki hozzáállást tükröz, a hívő lélek azon bizalmát, hogy az Istent szeretőknek mindent a javára fordít az Úr. A csüggedés, kétségbeesés és reményvesztés magunkba zár minket, és elveszi annak az esélyét, hogy Isten belépjen az adott történésbe. Ezzel szemben az Istenre hagyatkozó, bizalomteljes attitűd teret ad a kegyelem áradásának, és ezáltal Isten áldással tudja alakítani a még nehéz helyzetet is. Kérjük az Úristen kegyelmét, hogy növekedni tudjunk a hálaadás lelkületében. Az elkövetkező héten pedig vegyük elő a „köszönöm” szót szótárunkból, és használjuk is minden nap!

Elsőáldozásra

Ferenc pápa 2019-es bulgáriai látogatása során 245 kisfiú és kislány lett elsőáldozó ez alkalommal. A szentmisében a Szentatya beszélt arról,

hogy felejthetetlen az első találkozás Jézussal az Eucharisztia szentségében. „Bizonyára soha nem fogjátok elfelejteni első találkozásotokat Jézussal az Eucharisztia szentségében! Ha pedig valaki azt kérdezné, miként lehetséges ez kétezer év után, azt válaszolnám, hogy Jézus hatalmas szeretettel váltotta meg minden idők emberiségét. Igaz, három napon át sírban nyugodott, de az apostolok és mások tanúságtétele nyomán tudjuk, hogy az Isten, az Atyja feltámasztotta őt. Jézus tehát él, itt van köztünk, ezért találkozhatunk vele az Eucharisziában. Nem látják a szemünkkel, de látjuk a hitünkkel.”

A Szentatya az elsőáldozókat fehér ruhájukra emlékeztette, ami ünnepet jelent, annak az ünnepét, hogy Jézus velünk van és soha nem hagy el minket. „Ezt az ünnepet mi a szüleinknek és nagyszüleinknek, családjainknak és a közösségünknek köszönhetjük, akik segítettek bennünket a hitben való növekedésben. Ezen az úton társaitok voltak a papok és hitoktatók, hogy felkészítsenek benneteket a Jézussal való találkozásra és hogy befogadjátok őt a szívetekbe.”

„Az elsőáldozás azt jelenti, hogy napról napra mindjobban eggyé válunk Jézussal, növekszünk a vele való barátságban és vágyunk arra, hogy mások is részesei lehessenek az örömünknek. Az Úrnak szüksége van arra, hogy megvalósítsuk azt a csodát, mely elviszi az örömét sok barátunknak és rokonunknak.” Ferenc pápa arra biztatta az elsőáldozókat, hogy mindig ezzel a mostani lelkesedéssel és örömmel imádkozzanak. Őrizzék meg az első és ne az utolsó szentáldozás emlékét. Jézus mindig várja őket és ezért sok szentáldozás kövesse a mostanit. (Forrás: Vatikáni Rádió, 2019. május 6.)